

[Svend Haugaard.]

fremhæve, at denne velvilje fremdeles er gældende for det radikale venstres vedkommende. Jeg mener, vi i det store og hele har fået en tilfredsstillende løsning, og jeg synes, det er helt rimeligt, når der er tale om tabt arbejdsfortjeneste uden egen skyld, at familier med en ganske særlig stor forsørgerbyrde da får en hjælp ud over arbejdsløshedslovens mulighed. Altså, der er fuld tilslutning hertil.

Den anden del af lovforslaget, om hjemmевærende handicappede børn, er ikke mindre rigtig. Det er strengt at være handicappet på den ene eller den anden måde, det er strengt for barnet, og det er strengt for forældrene, og vi andre kan vel ikke stærkt nok være opmærksom på disse menneskers vanskeligheder. I mange tilfælde vil det ikke være muligt og ikke rigtigt at anbringe barnet hjemme, men i mange andre er det absolut ønskeligt både for den pågældende familie og for samfundet. Det vil dog i reglen betyde en meget betydelig økonomisk belastning for forældrene med en tilsvarende stor og vel ofte større besparelse for samfundet. Det er meget svært at sige noget generelt om, hvad der er bedst i hvert enkelt tilfælde, men man er nødt til at tage tilfældene hver for sig. Der kan være betydelige psykiske fordele ved at anbringe barnet i hjemmet, fordele, som kommer i konflikt med de undervisningsmæssige krav, men det afhænger jo i øvrigt meget stærkt af hjemmets muligheder og hjemmets standard.

Jeg forstår, det er meningen, at lægens råd og anvisning skal følges, vel ikke blot på det behandlingsmæssige område, men også med hensyn til indstilling om tilskud. Jeg mener dog, at der er lidt uklarhed dér, som jeg synes det er nødvendigt vi får drøftet i et udvalg. Jeg ved godt, der er tidnød, men vi må vel kunne fremskynde det så stærkt, at blot en enkelt drøftelse af disse spørgsmål vil være tilstrækkelig, så man kan få lovforslaget vedtaget.

I de fleste tilfælde vil det være billigst for samfundet, når barnet er derhjemme. Jeg mener ikke, det på nogen måde er det afgørende i sager som disse, men hvis det samtidig kan betyde, at det også er bedst for barnet og forældrene, så er det da klart, og jeg synes også helt oplagt, at

samfundet må yde sin del af de udgifter, der er forbundet dermed. Jeg kan varmt anbefale denne del af lovforslaget.

Vi kan også anbefale det sidste afsnit. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at der skal forlanges leveattest, hver gang forskudvis bidrag skal udbetales.

Inger-Lise Bech Hansen: Det lovforslag, som behandles her, er en god og vel tænkt ændring af lov om offentlig forsorg, og liberalt centrum kan give den sin fulde og varme støtte. Den vil bevirke, at det ikke alene bliver muligt at få tillægshjælp under arbejdsløshed, når man har særlig store forsørgerbyrder, men også at adgangen til at få hjælpen bliver lettere.

Desuden vil jeg særlig fæste mig ved affattelsen af § 73. Det er godt, at et hjem med et fysisk eller psykisk sygt barn nu får mulighed for at få de udgifter, hjemmet i den anledning har, helt eller delvis dækket. Det er jo altid en yderligere byrde at passe og pleje disse børn, og med denne tilskudsordning bliver der netop mulighed for at gennemføre lægens anvisninger; at tilskuddet er betinget heraf, finder jeg ganske rimeligt. Dog kunne jeg tænke mig, at der blev givet regler om en fast ydelse, ikke blot om en ydelse efter skøn; men i overensstemmelse med ministerens udtalelser kan jeg gå ind for § 73 i den foreliggende formulering som en midlertidig ordning, til man har høstet nogle erfaringer på dette område.

Endelig kan jeg hilsede den lille ændring med leveattestens bortfald velkommen. Enhver forenkling, som samtidig er en forbedring, kan anbefales varmt af liberalt centrum.

Socialministeren (Bundvad): Jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutning til lovforslaget. Jeg havde jo håbet, på grund af tidspresset, at vi kunne have undgået udvalgsarbejde, for det betyder jo nok, at loven ikke kan træde i kraft fra den 1. april og derfor ikke, som det var forudsat, kan træde i kraft samtidig med ændringen af arbejdsløshedsloven. Men jeg er naturligvis villig til at bidrage til et udvalgsarbejde.

Må jeg sige til hr. Søren Andersen, at ved siden af det, som vi nu foreslår, har der jo hidtil kunnet ydes hjælp til forældre